ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 24-94 & 45-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΗ 1

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

27 ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1957
ΠΕΡ.Β'-ΕΤΟΣ ΙΒ'-ΑΡ.ΦΥΛΛΟΥ 3803

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΜΕ ΤΟΝ ΙΔΙΟΝ ΠΑΛΜΟΝ

Θὰ εἰμπορούσαμεν νὰ διερωτηθῶμεν, σήμερον, οἱ Ἕλληνες: Πρὸς τί ἡ ὑπόμνησις τῆς χυδαίας ἐκρήξεως τῆς φασιστικῆς συνωμοσίας; Μήπως ἀπὸ τότε μέχρι σήμερον τόσαι ἄλλαι συνωμοσίαι δὲν ἐξυφάνθησαν, τῇ φροντίδι τῶν Συμμάχων μας, κατὰ τῆς μικρᾶς ἀλλὰ ἀγερώχου Πατρίδος μας; Πρὸς τί ὁ παραμερισμὸς τῆς τέφρας, ποὺ καλύπτει τὴν πυρὰν τῶν ὁλοκαυτωμάτων μας, ὅταν τῶν ἰσχυρῶν ἡ προδοσία κινδυνεύῃ νὰ σβύσῃ τὴν φλόγα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῆς ψυχῆς μας; Πρὸς τὶ τοῦ ἱστορικοῦ **ΟΧΙ** ὁ ἀντίλαλος, ὅταν τοῦ φθόνου ἡ καταιγὶς καὶ τὰ τρόπαια ἀνέτρεψε καὶ τύμβους πανσέπτους παρέσυρε; Πρὸ τί, ὅταν ἡ πολιτισμένη ἀνθρωπότης ἐδείχθη ἐναντί μας ἀφιλότιμη, ἀγνώμων καὶ ἀχάριστη;

Ἀλλὰ ἀντὶ νὰ διερωτᾶται, σκέπτεται, σήμερον, ὁ Ἕλλην. Μετρᾶ. Δέκα ἑπτὰ χρόνια βαρυά, καταθλιπτικά, ἀγέλαστα. Ὅμως τὶ σημαίνει; Ὅσα δήποτε καὶ ἂν περάσουν ἀκόμη καὶ ὅ,τι δήποτε καὶ ἂν φέρουν, τίποτε δὲν θὰ ἔχῃ νὰ φοβηθῇ ἐκεῖνο τὸ **ΟΧΙ**. Κατὰ τίποτε δὲν θὰ πτωχύνῃ εἰς παρορμητικὸν μεγαλεῖον. Διότι δὲν ἐρρίφθη κατὰ πρόσωπον τῆς μελανοχείτωνος θίας, ἁπλῶς, ὡς ἄρνησις. Ἐρρίφθη, κυρίως, ὡς ἐπιβεβαίωσις ἐκπληκτικῆς ἠθικῆς ἀλκῆς. Ὡς πρόσταγμα κοσμογονικοῦ δυναμισμοῦ. Ὡς συγκλονιστικὴ ἀπόδειξις ὑπερτάτου πάθους: Τοῦ πάθους διὰ τὴν Ἐλευθερίαν.

Εἶχεν ἡ ἀπόκρισις συμπεπυκνωμένα τὰ συστατικὰ τῶν Ἑλληνικῶν αἰώνων, τοῦ ἀμυθήτου πλούτου τῆς ἐθνικῆς παρακαταθήκης: Ὑπερηφάνειαν, σθένος, αὐτοθυσίαν. Εἶχε, πρὸ παντὸς, ἐκείνην τὴν ὡραίαν δημιουργικὴν πίστιν, ποὺ ἀποδεικνύει ὅτι εἰς τὴν ζωὴν τῶν Λαῶν, πρώτη ἀλήθεια δὲν εἶναι ὁ ἀριθμός, ἀλλὰ ἡ ψυχή. Μὲ αὐτὴν ἀπήντησεν ἡ Ἑλλάς. Αὐτὴν ἀντέταξεν ὡς ἀσπίδα καὶ ὅπλον της. Μὲ αὐτὴν κατέλυσε τὸν ἀδυσώπητον νόμον τοῦ τρόμου, ποὺ εἶχε νεκρώσῃ τὴν εὐρωπαϊκὴν συνείδησιν. Ἔτσι, τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς στιγμήν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Σιδηροῦς Κυβερνήτης, τῇ σταθερᾷ ἐπινεύσει τοῦ Μεγάλου Βασιλέως Γεωργίου Β', ἐβροντοφώνει τὸ «ΟΧΙ», τὸ Ἔθνος ἐζητωκραύγαζε. Καὶ ἔγινεν ἡ ζητωκραυγὴ πανήγυρις δόξης καὶ αἵματος —θύελλα ἀσυγκράτητος, ποὺ ἐπέρασε χιονισμένα διάσελλα. Καὶ ἐστεφάνωσε τὰ βορειοηπειρωτικὰ βουνὰ μὲ θαμβωτικὰς λάμψεις ὀνείρου. Καὶ ἤνοιξε, διὰ τὴν Ἀνθρωπότητα, κρατῆρας ἐλπίδος εἰς τὰς κορυφάς, ποὺ νομίζει κανεὶς ὅτι ἦσαν ἐπίτηδες τόσον κάθετοι καὶ τόσον ὑψηλαί, διὰ νὰ δυνηθοῦν νὰ κρατήσουν τὰς διαστάσεις τοῦ θαύματος.

Ἡ Ἑλλὰς εἶχε νικήσῃ ἀφ' ἧς ἐξεκίνησεν εἰς τὸν ἀγῶνα. Καὶ αὐτὸν τὸν αὐτοματισμὸν τοῦ θριάμβου της, ποῦ, ὡς μέγα μάθημα ἀρετῆς ἦτο προωρισμένος νὰ ἔχῃ αἰώνιον κῦρος, θὰ ἐκφράζῃ πάντοτε ἡ τιμωμένη Ἐπέτειος.

Ἠκολούθησε, βέβαια, ἀγωνία πυκνή, τὸ μαρτύριον τῆς κατοχῆς, ἡ ἐκθεμελίωσις τοῦ συμμοριτοπολέμου. Ὅταν οἱ ἄλλοι ἐχαίροντο τὴν πολλαπλῆν νίκην, Αὐτή, ποῦ τούς τὴν εἶχε δωρήσει, ἐπένθει. Καὶ οἱ ὀφειλέται; Πῶς ἀνταπέδιδον οἱ ὀφειλέται; Εὕρισκεν ὁ κ. Μπέρνς —Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐξ ἴσου πάντως θλιβερὸς μὲ τὸν κ. Ντάλλες—πάρα πολὺ ρωμαντικὴν τὴν διεκδίκησιν τῆς Βορείου Ἠπείρου. Καὶ εὑρίσκουν, τώρα «ἐκβιαστικῶς τρομοκρατικήν», οἱ Ἄγγλοι τὴν πάλην διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Κύπρου. Ἀλλά, δὲν εἶναι αὐτοί, μὲ τοὺς ὁποίους θὰ ἐμοιραζόμεθα τὴν νίκην; Δὲν εἶναι οἱ ἐμβρόντητοι προσκυνηταὶ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, ποὺ συνεκράτουν τὴν ἀναπνοήν, μὴ τυχὸν καὶ διακόψουν τὴν μυσταγωγίαν τοῦ Ἔπους;

Ἀλλὰ τὶ τὰ ἐνθυμούμεθα; Οἱ Μεγάλοι, ἂν ἔχουν μνήμην, τὴν ἔχουν, δυστυχῶς, διὰ νὰ μὴ κάμνουν λάθος εἰς τὸν λογιστικὸν κυνισμὸν τοῦ συμφέροντος. Καὶ οἱ Ἕλληνες, ἂν σκέπτωνται κάθε ἐπέτειον, σκέπτονται μόνον διὰ νὰ κατοχυρώνουν τὸ φρόνημά των καὶ νὰ ὁπλίζουν τὸ Δίκαιον μὲ ἀνένδοτον ἀποφασιστικότητα. Μὲ τὴν ἀλύγιστον, δηλαδὴ ἀποφασιστικότητα, μὲ τὴν ὁποίαν ἀγωνίζονται καὶ θὰ ἀγωνισθοῦν διὰ τὴν Κύπρον.

Γνωρίζουν ποίους στυγνοὺς δημίους ἀντιμετωπίζουν. Γνωρίζουν μὲ ποίους δολίους χρεωκόπους τῆς διεθνοῦς ἠθικῆς ἔχουν νὰ κάμουν. Καὶ αὐτὴ ἡ συνείδησις διὰ τὸν ἀντίπαλον τοὺς πλουτίζει μὲ ἀκατάβλητον ἠθικὴν ἰσχύν. Θὰ νικήσουν καὶ πάλιν. Δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία. Διότι ἐλέχθη ἐκ νέου τὸ «ΟΧΙ». Καὶ ἔχει εἰς τὴν σύνθεσίν του τὸ ἴδιον κύτταρον τῆς Ἀρετῆς, τὸν ἴδιον παλμόν, τὴν ἰδίαν πίστιν. Ὁ σκοπὸς εἶναι καὶτώρα ὁ ἴδιος: Ἡ Ἐλευθερία. Καὶ δὲν ὑπάρχει προηγούμενον ποὺ νὰ ἠττήθη αὐτή...

ΕΝΩ ΜΕΤΕΒΑΙΝΕ ΝΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΗΣΗ

ΕΡΡΙΦΘΗ ΣΤΟ ΣΗΚΟΥΑΝΑ ΔΙΑ ΝΑ ΣΩΣΗ ΕΝΑ ΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΕΣΩΘΗ ΚΑΙ Ο ΙΔΙΟΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Τὴν στιγμὴν ποὺ ἑτοιμάζετο ἕνας Παριζιάνος νὰ πέσῃ στὸν Σηκουάνα διὰ νὰ αὐτοκτονήσῃ διὰ λόγους οἰκονομικούς, ἀντελήφθη κάποιον ἄλλον ποὺ πνιγόταν καὶ ἔσπευσε νὰ τὸν σώσῃ. Ὁ διασωθεὶς κολυμβητὴς ἦταν ἕνας εὐπορώτατος μεγαλέμπορος ποὺ ἀντήμειψεν ἡ γεμονικὰ τὸν σωτῆρα του καὶ τὸν ἔσωσε ἔτσι καὶ αὐτὸς μὲ τὴν σειράν του ἀπὸ βέβαιον πνιγμόν.

ΔΙΕΠΙΣΤΩΘΗ ΟΤΙ:

Ο ΒΗΧΑΣ ΕΧΕΙ ΥΠΕΡΗΧΗΤΙΚΗΝ ΤΑΧΥΤΗΤΑ!

Ν. ΥΟΡΚΗ. (Μ.Π.Τ.). Ὁ καθηγητὴς Τζαίημς Κόρνερ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὀρεγκόν, κατεσκεύασεν εἰδικὴν συσκευὴν διὰ νὰ μετρήσῃ τὴν ταχύτητα μὲ τὴν ὁποίαν ὁ βῆχας βγαίνει ἀπὸ τὸ στῆθος μας. Τὸ συμπέρασμα ἐκ τῆς ἐρεύνης αὐτῆς ὑπῆρξε πολὺ περίεργον. Οὕτως ὁ δόκτωρ Κόρνερ διεπίστωσεν ὅτι εἰς τὸ ὕψος τῆς τραχείας ἀρτηρίας ἔχει ταχύτητα ὑπερηχητικὴν ἡ ὁποία ὅμως ἐλαττοῦται ἀλματωδῶς εἰς τρόπον ὥστε εἰς τὸ ὕψος τοῦ λαιμοῦ φθάνει τὰ...ἑκατὸν ἑξῆντα χιλιόμετρα καὶ ὅταν ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ στόμα ἔχει περιορισθῆ εἰς τὰ 24 μόνον χιλιόμετρα.

ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ κ. ΚΩΝ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

ΗΡΧΙΣΑΝ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΝ ΜΕ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ ΑΙ ΤΡΙΗΜΕΡΟΙ ΕΘΝΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

"Η ΗΜΕΡΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΩΣ ΚΑΙ Η ΕΠΙΤΕΥΞΙΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΑΚΡΑΝ,,

"ΤΡΕΦΩ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ Ο ΟΠΟΙΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΕΙΡΗΝΗΣ,,

"ΦΡΟΝΤΙΣ ΜΑΣ Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ,,

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Μὲ ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα καὶ μὲ συμμετοχὴν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Καραμανλῆ, μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ χιλιάδων λαοῦ, ἤρχισαν χθὲς αἱ τριήμεροι ἑορταὶ τῆς 45ης ἐπετείου τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐπετείου τοῦ ἱστορικοῦ «Ὄχι».

Ἡ πόλις τῆς Θεσσαλονίκης, πλέουσα κυριολεκτικῶς εἰς τὴν γαλανόλευκον, ἐξύπνησε χθὲς ὑπὸ τὰς χαρμοσύνους κωδωνοκρουσίας τῶν ἐκκλησιῶν, ἐνῷ αἱ μουσικαὶ ἔψαλλον τὸν ἐθνικὸν καὶ οἱ κανονιοβολισμοὶ ἐχαιρέτων τὴν ἀνατολὴν τῆς ἡμέρας.

Ἡ παρουσία τῶν Βασιλέων καὶ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς πρωτευούσης τῆς Βορ. Ἑλλάδος, νὰ διαδηλώσουν μὲ ἐπευφημίας καὶ ζητωκραυγὰς τὴν ἀφοσίωσίν των. Πλήθη κατοίκων, ἀφοῦ προηγουμένως μετέσχον τῆς ὑποδοχῆς τοῦ ἀφιχθέντος κ. Καραμανλῆ καὶ τοῦ κυβερνητικοῦ κλιμακίου, ἤρχισαν νὰ καταλαμβάνουν θέσεις εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας, ἀπὸ ὅπου θὰ διήρχετο ἡ Βασιλικὴ πομπή.

Τὴν 10ην π. μ. ὁλόκληρος ἡ πρὸ τοῦ Λευκοῦ Οἴκου πλατεῖα, ὅπου ἡ Βασιλικὴ ἀποβάθρα καὶ ἡ πρὸ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου πλατεῖα, καθὼς καὶ αἱ πέριξ ὁδοί, ἦσαν κατάμεστοι κόσμου, ἀδημονοῦντος νὰ ἴδῃ τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν Βασιλικὴν οἰκογένειαν.

Ὀλίγον μετὰ τὴν 9ην π. μ. συνεπληρώθη ἡ στρατιωτικὴ παράταξις καὶ εἰς εἰδικὰς θέσεις εἶχον τοποθετηθῆ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τῶν σχολείων, καθὼς καὶ αἱ διάφοροι ἐπαγγελματικαὶ ὀργανώσεις, μετὰ τῶν σημαιῶν καὶ λαβάρων των.

Τὴν 9.30 π. μ. κατέπλευσε τὸ μεταφέρον τοὺς Βασιλεῖς πολεμικόν, τὴν εἴσοδόν του δὲ ἐχαιρέτησε διὰ κανονιοβολισμῶν ἡ ναυλοχοῦσα εἰς τὸν λιμένα ἀμερικανικὴ μοῖρα.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἤρχισαν προσερχόμενοι οἱ ἐπίσημοι. Τὴν 10ην π. μ. δὲ ἀφίχθη ὁ κ. Καραμανλῆς, μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ Βορ. Ἑλλάδος κ. Παπαρρηγοπούλου.

Ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια, ἐπιβαίνουσα ἀνοικτοῦ αὐτοκινήτου, τοῦ ὁποίου προηγοῦντο παὶ ἤρχοντο μοτοσυκλεττισταὶ τῆς ΕΣΑ καὶ διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν, κατηυθύνθη εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

Κατὰ μῆκος τῶν ὁδῶν, διὰ τῶν ὁποίων διήρχοντο οἱ Βασιλεῖς, πολλαὶ χιλιάδες λαοῦ ἐπευφήμησαν ζωηρῶς τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ναοῦ ὑπεδέχθησαν τοὺς Βασιλεῖς, τὸν διάδοχον καὶ τὴν πριγκήπισσαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Καραμανλῆς καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Ροδόπουλος.

Ἐντὸς τοῦ ναοῦ, ἐξ ἄλλου, εἶχον προσέλθει καὶ καταλάβει τὰς κεκανονισμένας θέσεις, οἱ ὑπουργοὶ καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως καθὼς καὶ ἅπασαι αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τῆς Μακεδονικῆς πρωτευούσης.

Εἰς τὰ προπύλαια ἵστατο ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης, κρατῶν τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου τὴν ὁποίαν οἱ Βασιλεῖς, ὁ διάδοχος καὶ ἡ πριγκήπισσα ἠσπάσθησαν μετὰ κατανύξεως.

Ἀκολούθως ἐτελέσθη ἡ δοξολογία καὶ οἱ Βασιλεῖς ἐπανῆλθον ἐπὶ τοῦ «Πολεμιστοῦ».

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Ὁ Βασιλεὺς ἐξεφώνησε χθὲς τὴν 6ην μ.μ. εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης τὸ ἀκόλουθον λόγον:

—Ἡ ἀγάπη μου πρὸς τὸν λαόν μου τρέφει ἐν ἐμοὶ διαρκῆ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐπικοινωνῶ ἀπ' εὐθείας μετ' αὐτοῦ. Καὶ εἶμαι εὐτυχὴς πράττων τοῦτο καὶ σήμερον. Εἶμαι ἐπὶ πλέον εὐτυχὴς διότι ἀπὸ τῆς θέσεώς μου, ἔξω προσωπικῶν αἰσθημάτων καὶ αἰσιοδοξιῶν, δύναμαι νὰ διαπιστώσω τὴν συνεχῆ πρόοδον τοῦ τόπου τόσον εἰς τὸν πνευματικὸν ὅσον καὶ εἰς τὸν ὑλικὸν τομέα.

»Ἀπὸ τῆς Ροδόπης μέχρι τῆς Κρήτης, ἀπὸ τοῦ Ἕβρου μέχρι τῆς Κερκύρας μὲ λαὸν ἀπολύτως ὁμοιογενῆ, ἡνωμένον, δημοκρατικὸν καὶ ἀπηλλαγμένον ἀπὸ τὰς προπολεμικὰς πολιτικὰς ὀξύτητας, μὲ παραδειγματικὴν ἐσωτερικὴν ἀσφάλειαν ἡ Ἑλλὰς προχωρεῖ σταθερῶς εἰς τὸν δρόμον τῆς προόδου. Ζωντανὴν μαρτυρίαν τοῦ πράγματος ἀποτελεῖ ἡ Μακεδονία καὶ αὐτὴ ἡ πόλις τῆς Θεσσαλονίκης παρουσιάζει κατ' ἔτος εἰς τὸν ἐπισκέπτην αἰσθητὴν καὶ χαρμόσυνον τὴν ἀπὸ τοῦ προηγουμένου ἔτους πρόοδον πρὸς τὴν εὐημερίαν. Ἂς μὴ ἐπηρεαζόμεθα ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι πάντοτε ὑπάρχουν παράπονα καὶ αἰτήσεις βελτιώσεως εἰς ὡρισμένους τομεῖς τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου.

»Ἡ ἀνησυχία τῆς προόδου εἶναι σύμπτωμα τῆς ζωῆς. Τὰ παράπονα εἶναι φαινόμενον τῆς ἀνησυχίας πρὸς βελτίωσιν.

»Εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ παντοῦ ὅπου ὑπάρχει ζωή, πολλὰ ἔχουν ἀνάγκην βελτιώσεως καὶ πάντοτε θὰ ὑπάρχουν τομεῖς καὶ σημεῖα χρήζοντα ἰδιαιτέρας κρατικῆς καὶ ἰδιωτικῆς φροντίδος.

»Τὸ κύριον μέλημά μας σήμερον εἶναι ἡ ἀνύψωσις τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, μὲ ἰδιαιτέραν φροντίδα καὶ προσπάθειαν διὰ τὰς ἀπόρους τάξεις, ἐντὸς τοῦ πνεύματος βεβαίως τῆς δικαίας ἀνταμοιβῆς ἑκάστου, ἀναλόγως τῆς ἐργασίας καὶ τῆς εἰσφορᾶς του εἰς τὴν ἑλληνικὴν ζωήν.

»Ἐξ ἄλλου, τὸ ἐθνικὸν μέλημα στρέφεται περὶ τὴν ὁποίαν ἡ ἡμέρα τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἡ ἐπίτευξις τῆς αὐτοδιαθέσεως, πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι δὲν δύναται πλέον νὰ εἶναι μακράν.

»Οἱ ἡρωϊκοὶ Κύπριοι ἀδελφοί μας δὲν κατέχουν μόνον τὴν σκέψιν μας, κατέχουν καὶ τὰς καρδίας μας.

»Ἑτέρα φροντίς, οὐχὶ δυστυχῶς φροντὶς προόδου, ἀλλὰ ἐξασφαλίσεως τῆς ἐλευθερίας μας, ἀποτελεῖ ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΠΑΡΚΗ ΣΧΟΛΕΙΑ

ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΝΑ ΔΕΡΩΝΤΑΙ ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ!!

ΜΟΝΑΧΟΝ. (Μ.Π.Τ.). Ὁ τύπος τοῦ Μονάχου ἀφιερώνει εἰρωνικὰ σχόλια εἰς μίαν ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας τῆς Βαυαρίας μὲ τὴν ὁποίαν ἀπέρριψεναΐτησιν πολλῶν γονέων περὶ καταργήσεως τοῦ ξύλου στὰ σχολεῖα. Ὡς αἰτιολογία διὰ τὴν ἀπόρριψιν ὁ Ὑπουργὸς ἀνέφερεν ὅτι ἐφ' ὅσον τὰ σχολεῖα δὲν εἶναι ἀκόμη ἐπαρκῆ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν κάθε τάξεως εἶναι ὑπερβολικὰ μεγάλος δὲν ἀπομένει στοὺς δασκάλους ἄλλος τρόπος ἐπιβολῆς τῆς πειθαρχίας ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ξύλο.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΔΕΞΙΩΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΝΑΥΑΡΧΟΝ ΜΠΡΑΟΥΝ

Τὴν 7ην μ.μ. χθὲς εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Δήμου ὁ δημαρχῶν κ. Κοτρωνόπουλος ἐδεξιώθη τὸν ἀρχηγὸν τοῦ 6ου ἀμερικανικοῦ στόλου ναύαρχον Μπράουν. Εἰς τὴν δεξίωσιν παρέστησαν τὸ δημ. συμβούλιον, ἐκπρόσωποι τῶν ἀρχῶν καὶ ἐκλεκτὴ μερὶς συμπολιτῶν. Ἐπίσης παρέστησαν οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐπιτελείου τοῦ ναυάρχου. Κατὰ τὴν δεξίωσιν ἐπεκράτησεν ἐγκαρδιότης.

ΕΠΙ ΤΗ ΑΥΡΙΑΝΗ ΕΠΕΤΕΙΩ...

ΣΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΤΟΥ "ΟΧΙ,,

Τοῦ κ. Κ. Σ. ΚΩΝΣΤΑ

ΤΩΡΑ, ποὺ ἀνανεώνομε τὸν πνευματικό μας δεσμὸ μὲ τὶς φάλαγγες τῶν Ἀνωνύμων μας—ποὺ ἐκεῖ ψηλὰ στὰ Ἠπειρωτικὰ βουνὰ ἄφησαν τὴ στερνὴ πνοή τους, χωρὶς νὰ παραδώσουν στὸ φτεροποίκιλο ἐχθρὸ «οὔτε μιὰ φούχτα ἀπ' τὸ χῶμα μας κι' ἀπ' τὰ νερά μας οὔτε μιὰ σταλαματιὰ»—συντονισμένη ἡ ἑλληνικὴ σκέψη πετάει ὑπερήφανα στὰ βροτολοιγὰ μαχοτόπια τους καὶ σκαρφαλώνοντας στὴ μαρτυρικὴ γῆ, ποὺ τοὺς δέχτηκε, σὰ μιᾶς μάννας ψυχὴ τοὺς μοιρολογάει:

—Ἀριστομάχοι Νεκροὶ τοῦ 40!

Ἄνθρωποι κοινοὶ Σεῖς ξεκινήσατε ἀπ' τὴν κάθε ἑλληνικὴ γωνιὰ νὰ πολεμήσετε, ὄχι γιὰ τὰ ἰδανικὰ τῶν ζωτικῶν χώρων ἢ τῶν πολεμικῶν βάσεων ἢ τῶν πετρελαίων, ἀλλὰ γι' αὐτὴ τὴ χώρα τὴ φτωχιά, τὴ βασανισμένη καὶ πικρὴ τούτη γῆ μας. Ἕνας ὁλάκερος στρατὸς γαλουχημένος μὲ τὴν ἀπόλυτη βεβαιότητα ὅτι, ὅπως οἱ ἀγῶνες θέλουν θυσίες, ἔτσι κι' οἱ θυσίες ὁδηγοῦν ἀσφαλῶς, μόνον αὐτές, πρὸς τὴ Νίκη. Καὶ νικήσατε ἁπλᾶ καὶ σκέτα, ὅπως ἁπλοῖ καὶ γαλήνιοι εἴχατε ξεκινήσει. Οἱ ἄρτιοι, ἐκεῖ πάνω στὰ γυμνὰ καὶ ἁγνὰ μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς ὕψη, διαψεύστηκαν καὶ ρεζιλεύτηκαν. Πρῶτοι Σεῖς βγάλατε στὸ προσκήνιο τὸν ἠθικὸ συντελεστὴ καὶ διδάξατε τὸν κόσμο πὼς παρὰ τὶς μηχανικὲς ἐξελίξεις καὶ τὴ σπουδαιότητα τῆς τεχνικῆς εἶναι πάντοτε ὁ ἄνθρωπος, ποὺ μὲ τὶς πράξεις του θὰ ρυθμίζῃ τὴν τύχη τοῦ πολέμου. «Καὶ γίναν οἱ ἐχθροὶ ρεζίλι, γιατὶ ἡ καρδιὰ τους δὲν βαστᾶ» —εἶχε τραγουδήσει χαρακτηριστικὰ ὁ λαός μας τὴ νίκη Σας.

Τὸ «ΟΧΙ» τοῦ—40 ἦταν βέβαια θέληση ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Ὁ δικός Σας ὅμως ἡρωϊσμός—ἀθάνατη κληρονομιὰ τῆς Φυλῆς—μετέτρεψε μιὰ κοινὴ ἡμερομηνία σὲ θρύλο. Ἡ 28η Ὀκτωβρίου ἔγινε ἡ καλύτερη ἡμέρα τοῦ ὡραιότερου καὶ θριαμβευτικώτερου ἑλληνικοῦ φθινοπώρου γιὰ μᾶς τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸν κόσμο ὁλόκληρο. Ἡ θυσία Σας, ὡς ὑπηρεσία πρὸς τὴν Ἀνθρωπότητα, ἀναγνωρίστηκε. Ἀπ' τὶς ἀγέλαστες καὶ ἀπροσπέλαστες κορφὲς τῆς μεγαλόπετρης γῆς τοῦ Πύρρου

«ἄντυποι, ἄλουστοι, ξάγρυπνοι νηστικοί, ἀχαμνοί, μὲ πυγμένα τριγύρω ἀπ' τὴν ὄψη τὰ γένεια, ἀγρια φύτρα τῆς ἴδιας τριγύρω [Σας πλάσης,
σὰ στοιχειὰ τῶν βουνῶν, ποὺ θαρρεῖς κι' ἀνεβαίναν μαζὶ Σας»,

κράξατε στὴν Οἰκουμένη τὸ σάλπισμα τῆς Νίκης καὶ τῆς Ἀντίστασης

«χαρίζοντας κι' αἷμα καὶ σάρκα ἀπ' τὸ ἴδιο Σας αἷμα καὶ σάρκα σ' αὐτές, Ἀδελφοί μας!»

Ἀπ' τὴ χρονολογία ἐκείνη οἱ ἀφανισμένοι κάτω ἀπ' τὴ μπόττα τοῦ Ἄξονα πῆραν δραματισμοὺς κι' ἕνωσαν τὶς κρῦες σκέψεις τους μὲ τὰ χιονόδοξα ἐκεῖνα Κεραύνια, τὰ φωτισμένα σπάταλα ἀπ' τὸν ὁλόλαμπρο ἑλληνικὸ ἥλιο, μοναδικὸ μέσα στὴν ἄλλη πυκνὴ μαυρίλα τῆς φοβέρας. Μετὰ τὴν Πίνδο καὶ τὸ Μοράβα οἱ πάντες ἀπέκτησαν ψυχὲς νικητῶν. Ἰδοὺ γιατὶ ἡ Ἀνθρωπότητα, ἂν ἤθελε νὰ στέκῃ στὸ ἠθικὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς της, μονάχα τὴν ἡμέρα αὐτή, ποὺ τὴ ληξιαρχικὴ πράξη τῆς γεννήσεώς της συντάξατε Σεῖς μὲ τὸ αἷμα Σας, ἔπρεπε νὰ τὴ γιορτάζῃ ὡς παγκόσμια ἡμέρα τῆς Ἀντιστάσεως τῶν Λαῶν —κι' ὄχι θεσπίζοντας σωρεία κάποιων ἄλλων γελοίων ἐμπνεύσεων καὶ κατασκευασμάτων γιορτές!

Δὲν Σᾶς ἐπανείδαμε πιά!

Ἀλλ' ἂν ἔκτοτε Σᾶς ἔχωμε χάσει, ζῆτε ὁλόενα στὴ θύμησή μας. Εἴστε οἱ προσφιλέστατοι Νεκροί μας, γιὰ τοὺς ὁποίους ταιριάζει τοῦ τραγικοῦ ὁ λόγος: «εἴμαστε περισσότερο μαζὶ Σας, παρὰ μὲ τοὺς ζωντανούς». Τὴν πίστη μας, ἐξ ἄλλου, στὴ γρήγορη δικαίωση τῆς θυσίας Σας τὴ διαισθάνεται ἀσφαλῶς ἡ παντοῦ διάχυτη ἀθάνατη ψυχὴ Σας. «Συναγωνιζόμεθα ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα ταχιον ρυσθῆτε». Θὰ σημάνῃ σύντομα καὶ τοῦ ἐθνι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΔΥΟ ΚΟΣΜΟΘΕΩΡΙΩΝ

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐπὶ τῇ 17ῃ ἐπετείῳ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆς, ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, τὸ κάτωθι διάγγελμα:

«Πρὸ 17 ἀκριβῶς ἐτῶν τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, ἀμυνόμενον τοῦ πατρίου ἐδάφους, ἀνέλαβεν ἀπέλπιδα ἀγῶνα ἐναντίον πανισχύρων ἐχθρῶν. Συνεχίζον παράδοσιν πολλῶν γενεῶν, προσέφερε τὴν ὑπερτάτην θυσίαν διὰ τὴν διαφύλαξιν τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας του.

»Ὅσον παρέρχεται ὁ χρόνος, καθίσταται ἀνάγλυφος ἡ βαθυτάτη σημασία τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ. Δὲν ἐπρόκειτο ἁπλῶς περὶ πολέμου ἑνὸς μικροῦ λαοῦ ἐναντίον ἰσχυρῶν ἐχθρῶν. Ἐπρόκειτο περὶ συγκρούσεως δύο κοσμοθεωριῶν, συγκρούσεως τῆς ὕλης πρὸς τὴν ἰδέαν.

»Ἡ Ἑλλὰς, ὅπως πάντοτε εἰς τὴν ἱστορίαν της, ἐγένετο καὶ τότε πρόμαχος τῆς ἰδέας τῆς Ἐλευθερίας, τῆς ἰδέας τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης. Αὐτὸ εἶναι τὸ νόημα τῶν μαχῶν τοῦ Μαραθῶνος καὶ τῆς Σαλαμ